

"Danferen"

et halvgentlig Ryheds- og Oplysningsblad for det danske Folk i Amerika.

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Neb.

Danferen udkommer hver Tirsdag og Fredag. Pris pr. Aargang \$1.50. Udlandet \$2.00. Bladet betales i Forud.

Bestilling, Betaling, Adressforandring og andet angaaende Bladet adresseres: DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Neb.

Redaktør: A. W. Andersen. Alle Bidrag til "Danferen's" Indhold: Manuskripter, Korrespondancer og Artikler sendes til Redaktøren: A. W. Andersen, Blair, Neb.

Entered at the Post Office at Blair, Neb., as second class matter.

Advertising Rates made known upon application.

"Danferen"

Bladet sendes til Subskribenter, indtil udtrykkelig Oplysning modtages af Udgiiverne, og at Gald er betalt, i Overensstemmelse med de forenede Staters Postlove.

Naar Læserne henvender sig til Folk, der opretter i Bladet, enten for at lade dem eller for at faa Oplysning om det oprettede, bedes de altid omtale, at de faa Avertissement i dette Blad. Det vil være til gavn for dem.

Nye Teologier; kun Bobler.

Et Foredrag af Prof. L. I. Townsend D. D., S. I. D. (Oversat fra Engelsk af Mrs. J. P. Nielsen.)

Den fornøjelige afdøde Prof. Birchhoff af Berlin, en af Tysklands højeste Autoriteter i Fysiologi og fremhævet som Verdens første Kemiker, omtaler visse Evolutionsfæstelser som "Boblestaber".

Denne Birchhoffs Kritik af "materiel Evolution" giver Slutningsordet i vort Emne, "Bobler", det er: noget uden særlig Værdi, noget forbigaaende af forfælselig Barighed, noget der vil dukke op i Strømmen nu og da for atter at forsvinde som før.

Det andet Udtryk "Nye Teologier" bruges for at betegne Afvigelse fra den oprindelige Ortodoksi, indflyttende derfor enhver Form af Rationalisme, nedbrudende Kritik og derfor ogsaa meget, der nu om Dage kaldes moderne, videnskabelig Bibelkritik, literær Kritik, højere Teologi osv. Stent der i det hele er uhyre lidt, som ikke har været fremme og forsvundet igen siden Kristendommens Begyndelse.

For at vor Stilling overfor de nye Teologier ikke skal misforstås behøves endnu et Par indledende Bemærkninger. Den første er, at hverken almindelig Mennekkelfornuft eller selve Bibelen forbyder det mest indgaaende Bibelstudium; tværtimod: Bibelen burde være Genstand for grundig Undersøgelse, baade historisk, videnskabelig og sproglig.

Bibelen selv taler klart om den Ting: "Kom, lad os overveje tilfammen", i vore Profeten Esaias. Apostelen Peter opmuntrede dem, til hvem han stred, at tænke over Sagen og saaledes altid "være færdig til at gøre Rede for det Haab, som var i dem".

Paulus taler om Gudsdyrket som "fornuftig" og afgav i sit Liv mange Stadsfæstelser paa den Lære, han troede og forsvarede. Og Johannes formander de Kristne, til hvem han skrev, "at prøve Aanderne, om de ere af Gud. Kristus selv appellerede igen og igen til en blind Tro, men til sine Tilhøreres fornuftige Omdømme; selv var han som tolvåars Dreng i Tempel som Spørger. Og Miraklerne blev ikke gjort for at vække Beundring, men for at være Vidnesbyrd om de overnaturlige Ting, og for at vise, at Gud kræver ikke en blind Antagelse, men vil gerne ved virkelige Beviser opmuntre sine Børn og befæste deres Tro og Hæder.

Den ærlige Tvivler bør man derfor ikke fordomme, maatte ikke engang holde ham tilbage. Ikke heller skal de Kristnes Undersøgelser, hvis de er grundige og videnskabelige, uden videre forlæstes.

Kristendommen holder, hvad det gaar under Navn af den højere Kritik, den næsteligste græske Bibelkritik af det nye Testamente, et Bærl til hvilede tvivlende Videnskabsmænd har givet værdifulde Bidrag. Kristendommen kan ogsaa lade "den højere Kritik" for Adfæltelsen

af de kanoniske og de apokryfiske Bøger og for Rettefærdigheden i den engelske Oversættelse, hvad der har bortebragt mange Vanstælgeligheder, som behøvede Læseren, og det skyldes nogle af de tidlige Skeptikere, at vi faar Kundskab om, at Epistlerne allerede paa Apostolens Tid betragtedes som en Del af de kanoniske Bøger. Ligeledes omtales Grupperingen af det nye Testaments Bøger ogsaa først af Skeptikere, og de første skræmte er fra samme Kilde. Og endelig: Granskninger i den tidlige Kirkehistorie, jødism og kristen, Undersøgelser af orientalske Sprog, Rættigheder og Udgravninger i Afrika, Asien og Syd Europa, foretaget: faavel af Rationalister som af troende Kristne, har været af uforlignelig Værdi for Bibelstudium.

Men blev intet mere sagt om denne Sag, vilde Indtrykket blive rent forter. Thi selv om den højere Kritik nu og da fortjener Ros, saa fortjener den i andre Tilfælde kun Daddel. Med andre Ord: Undersøgelser den for Sandhedens Skyld, for at finde Kendsgerninger som Grundlag for deres Slutninger, og er dens Hensigt at gaae Verden, saa er den højere Kritik ikke alene paa sin Plads mellem Kristne faavel som mellem udenforstaaende; men den fortjener endog Tak for udført Tjeneste.

Men naar den sigter paa at belægge, naar den lægger Vind paa at finde alt, hvad der kan tjene til at modarbejde Troen paa Bibelens Troværdighed og Paalidelighed, fremfor Beviser for dens Sandhed, naar dens Bevæggrund er i Lighed med Joakims, der sønderstær og brandte den hellige Kulle, fordi han ikke syntes om dens Indhold, saa fal man, før man antager de højere Kritikers Slutninger, forlange Kreditter. Og man stulde gøre dem det Spørgsmaal og medrigeligt Eftertryk: "Hvad tender I Kritikere til Sagen mere end alle andre?" Eller naar højere Kritikere foretager deres Undersøgelser med en Bevæggrund, udiakt af en af dem, saa kan man med god Samvittighed give deres Syn og deres Slutninger en god Dag. Denne Kritikere udtrykker sig saaledes: "Vor Hensigt er at omarbejde Bibelen og bringe den i Harmoni med Evolutionsteorien ved at udelukke alt overnaturligt fra Bibelbetragtningen og at formaae de Lærdede til i Forening at tilvejebringe en gennemgaaende Forandring i den ortodokse Syn paa den hellige Skrift."

En saadan Kritikere stulde møde en saa afgjort offentlig Misbilligelse, at han umulig kunde misforstå den; man stulde ikke have i Betænkning at stemple hans Bevæggrund som ond og hans Fremgangsmaade som uvidenskabelig. Eller naar Kritikeren kommer til den iøvrigt logiske Slutning af rationalistisk Kritik, udtrykt i følgende aabenhjertige Bemærkning af Prof. Kruger, har man næsten Ret til at lade Selvbeholderen. "Det er", siger han, "de teologiske Professorens Pligt ikke alene med fuldt Overlag at røkke ved Tilhørernes naive Tro, men at føre dem i Tvivl, selv om det er dem, der gaar tabt paa denne farefulde Vej; vort Kald er derfor at sætte Sjælene i Fare."

En levende flammende Indignation er den eneste Trettesættelse for den Slags Dogmatisme og slig letvindig Foragt for Mennekkelfæls Bælfærd.

Man maa da lægge Mærke til i denne Diskussion, at der protesteres ikke mod Kritik, men mod fast Kritik og daarlige Kritikere. Endnu et Ord om Forfælselsen mellem nedbrudende og opbyggende højere Kritikere. Den nedbrudende Kritikere — og næsten alle saakaldte højere Kritikere er af den Slags — synes hele Tiden at være opsat paa at lægge hele sin Fuld ind paa at finde noget, der modsiges den ortodokse Tro; og er han heldig, søger han ikke derover. Den konserverende Kritikere derimod, søger med samme Zæber efter Stadsfæstelser for sin Tro og glæder sig, naar saadanne stadfæstende Vidnesbyrd opdaages.

Den radikale højere Kritikere vil straffe fra Bibelen alt, hvad der synes overnaturligt, forsøger at fornuftiggøre alt, hvad han ikke kan straffe, synes at føle en Tand Glæde ved at opdaage og udpege saa mange

nye Vanstælgeligheder som muligt og ved at fordooble og forstærke de allerede eksisterende. Disse højere Kritikere har en hel Del Lighed med John Voss, om hvem Carl II sagde: "Han tror alt undtagen Bibelen."

Den konserverende Kritikere, om han end ikke er blind for Vanstælgelighederne i den bibelske Aabenbaring og den kristne Tro, forsøger i Taalmodighed at se til Bunden i dem, medens han har den faste Overbevisning, at naar hele Sandheden er kendt, vil der ingen Modsigelse være mellem dens historiske Beretninger og Fund og Udgravninger i den gamle Verdens Ruiner, ingen Strid heller mellem dens Lære og de højeste Videnskaber, Verden kan fremvise.

Det maa ogsaa lægges Mærke til, at den nye Teologi eller højere Kritik af den radikale Type er i høj Grad isag paa adskillige Punkter; dette ses først i dens vedtagne Regel at lade enten "sund Fornuft", "menneskelig Forstand" eller "moderne Videnskab" bestemme Meningen af Bibelaabenbaringen.

Ulfken ved den "sunde Fornuft", er, at den er en i Dag, en anden i Morgen og kanske uendelig forskellige fra den endelige "sunde Fornuft", der ser og tender hele Sandheden. Og hvad menneskelig Forstand angaar, kan den ikke være nogen offentlig Autoritet, før den viser sig som fuldkommen, og før der herfter nogenlunde Overensstemmelse mellem tænkende Mennekkers Paastande. Hidtil har det imidlertid været saa, at den "menneskelige Forstand" har drejet sig efter enhver ny Opdagelse og efter Mennekkersaadens hvide Afstandpunkt. I Gaar holdt den en bestemt Række Slutninger som Sandheden, i Dag en hel ny Række, og ingen ved, hvad den vil hælde i Morgen.

Et Mennekkers "menneskelige Forstand" siger, dette er Sandhed, "et andet Mennekkers "menneskelige Forstand" siger noget andet er Sandhed. I en saadan Forvirring af Mening er det Daarstabs at holde paa den menneskelige Forstand som den endelige Dommer overfor den hellige Skrifts Lære og dens Værdi.

Af selvsamme Grund er "moderne videnskabelige" saa lidt fittet til den Ting. For den er moderne i Dag og forældet i Morgen. Med saa Aars Mellemrum forlaster Verdens videnskabelige Forbund Slutninger og Læresætninger, der to Aar tidligere blev stemplet som "uigenkendelige" af den Tids "moderne Videnskab". I Egypten og Babylon, i Kreta og Srien har Opdagelserne Spade ikke alene aabnet en Verden af nye og uventede betæftende Oplysninger om Vidskaberne men den har samtidig begraevet en overvældende Mængde af, hvad der for 25 Aar tilbage sigtede i den "moderne Videnskab's" sinnende Klodning. Og moderne Videnskab er jo den Dag i Dag saa splidagtig med Hensyn til teologiske og egegetiske Emner, at intet fornuftigt Mennekkers vil tænke paa at antage den som Dommer i teologiske Spørgsmaal.

Men det svageste Punkt i enhver Art af ny Teologi, der fremkommer som Frugt af højere Kritik er maasse, at den vedblivende adledes iniet Hensyn tager til den religiøse Aand eller Sans. Den ortodokse Paastand, understøttet af den sundeste Filosofi, er jo, at intet Mennekkers kan forstaa eller udbræge Bibelen, hvor stor hans Kundskab end er om Arkæologi, Historie og Filosofi, eller hvor grammatikalsk fuldkommen han end kan lase Bibelteksten, hvis han slet ingen Gudsbevidsthed har.

Hvor umulig som Bibelkritikere er derfor Naad som Ruener, der belender Tro paa flere Gudder, eller Welhausen, en ligefrem Deist, eller Harnack, en Spoter af Kristi Gudsdommelighed, eller Ceyne, hvis Aand er saa indhyllet i Vantro, at han ser intet overnaturligt i hverken i Bibelen eller Kristendommen.

Intet Mennekkers tal med Forstand kritikere det, han enten ikke tror paa eller ikke kan forstaa; det er den sundeste Filosofi nogen Sinds fremsat. Det Mennekkers derfor, der ikke gennem personlig Erfaring har gennemtrængt til Kristendommens indre Væsen, kan ikke fornuftiggøre bedømme den. Og, eftersom Bibelen indeholder det, der er langt ældere end Afaeltes Bogstaver, end

Læstens grammatikalske eller litterære Konstruktion, følger det, at dersom den vantro Grammatiker eller den nationalistiske literære Kritiker, hvor dygtig han end paa andre Omraader kan være, er ude af Stand til at opdaage eller opfatte dette dybere, saa kan han heller ikke opfatte den fulde Betydning af Guds aabenbarede Ord, eller med Sandhed udbræge det. Med andre Ord: Før man antager som Autoritet en Kritikers Dom om Bibelinspiration, Bibelhistorie eller Bibelprofeti, stulde det først vides, om han gennem personlig Erfaring og Selverkendelse er kommen til en klar Bevidsthed om den Gud, der i Verden endog bestemmer, om en Spurd falder til Jorden.

Og før Kritikerens Mening om Kristi Person med Hensyn til hans Udførelse, Guddom, Mirakler, Forsoning og Opstandelse tillægges nogen Betydning, stulde det vides, om Kristus sidder paa Tronen i denne Mand's Hjerte og er Konge der.

Det følger af sig selv, at den Kritiker, der overfer som af ringe Betydning den "traditionelle Aand", fortaader et Sværtsyn, der med det samme udelukker ham som "højere Kritikere". "Folkets Stemme" gennem to Tusinde Aar angaaende Bibelen, Kristus og Kristendommen kan ikke tilfidesættes uden at gøre Bold paa den sandeste Videnskabelige Aand og Metode. Ingen Filosofi, der med Effortante og Omhu har studeret disse Problemer, vil tvivle paa, at Ordene "Jeg ved, paa hvem jeg har troet" fra et troende Guds Barns Læber har større Værdi som Bevis paa Jesu Kristi guddommelige Natur og Virkeligheden af hans Frelsegerning og beslagtede Læresætninger, end de lærdeste Kritikerens Spekulationer og Afhandlinger om disse Emner siden Kristendommens første Begyndelse, dersom disse Kritikere staa udenfor et gudhengivent, aandeligt Livs stærke Fæstning og mangler den Indsigt et saadant Liv skanter et Guds Barn.

Allergang.

"Den for. norske Kirke." Pastor J. M. Hansen giver os i "Dn." Nr. 70 nogle Oplysninger om ovennævnte Kirkesamfund's Allergaester. Oplysninger er gode, naar de er paalidelige, men Pastor Hansens Fremstilling af denne Sag er meget misvillende. Derfor nogle Bemærkninger.

Ud af 264,065 Medlemmer finder Pastor J. M. Hansen 64,000 utomfærmede Børn. I Aarsbetragtningen fra 1903 er Medlemsantallet 257,089 heraf er 117,000 Børn, som ikke har Adgang til Radderen. Det er derfor helt misvisende, naar man i 1906 fremkommer med den Gising, at der i "Den f. n. Kirke" kun findes 64,000 Non-Kommunitanter. Vi ved, at "Den f. n. Kirke" ogsaa i de senere Aar har gjort store Fremstred. Der maa ud af de 264,000 Medlemmer være mindst 125,000 Børn, som ikke kan tælles med, naar der er Tale om Allergaester. Og det gør dog en Forskel.

Dernæst skriver Pastor J. M.: "Medi Forholdet bliver om muligt endnu sørgeligere, naar man betanter, at af de 75,000 har da nok en god Del været ved Herrens Bord mere end en Gang i Aarets Løb, saa Tallet vil maasse gaa ned til under 50,000 o.s.v." Hoorpaa er denne Slutning bygget? Ja, man mener, den norske Kirke gør som vi, tæller Allergaester hver Gang han gennem Aarets Løb besøger Herrens Bord. Men dette er slet slet fejlagtigt. Bløndt de fleste Kirkesamfund, lutheriske saa vel som reformerte, tæller man kun Allergaesterne en Gang. Det er derfor ofte i Statistikker, at Kommunikanterens Antal er mindre end det egentlige Medlemsantal, thi ikke alle Menighedsmedlemmer gaar til Herrens Bord, nogle fordi de kun er Børn, andre fordi de mangler aandelig Hunger og Læst efter Jesu Regemes og Blods Samfund. Der bliver alligevel en Del voksne Medlemmer af "Den for. norske Kirke", som ikke gaar til Aarets. Men det er ikke nær saa galt, som J. M. Hansen fremstiller Sagen.

Men her kan let det Spørgsmaal komme ind, skal man uden videre

lægge Vind paa at faa alle Medlemmer af en Menighed til at besøge Herrens Bord. Jeg tror, en Del Menigheds Medlemmer var bedre tjent med at blive fra "Herrens Bord", thi deres Færd viser, at de naeppe er i den Areds, som vor Herre talder sine. Stiller man den Forbring, at alle Menigheds Medlemmer bør søge regelmæssigt til Herrens Bord, maa man ogsaa stille, den Forbring, at de alle maa være troende Mennekkers eller i hvert Tilfælde saadanne, som alvorligt søger Gud. Men saa er vi lige ved det Princip, som betegnes ved Udtrykket: "Hellige Menigheder", Et Princip, som aldrig har bundet og aldrig vil vinde Hævd i den luth. Kirke.

Pastor Hansen spørger: "Er Forholdet bedre blandt os?" Ja, hvem kan svare? vist ingen. I vor Kirke kan man finde Menigheder med 50 konfirmerede Medlemmer, som har 405 Allergaester. Derfor kan "Den for. danske Kirke" opføre i sin Statistik 17,451 Allergaester, medens dens Sjæleantal er 16,582. Vi kan ingen Sammenligning dræge mellem den norske og danske Kirke paa dette Omraade, thi der bruges en forfælselig Methode ved Opstillingen af Aarets Allergaester.

Chr. Hansen, Rossha, Wis.

En Opfordring

til Menigheden og Præsten i "Danebrog", Neb.

Ofte har det Spørgsmaal været fremme her paa Egnen: Hvorfor gøres intet i Danebrog for at samle Ungdommen? Maaste har der været spurgit saadan i mange Aar, men ingen har forsøgt at handle; nu lægger vi Spørgsmaalet offentlig frem, maaste det da vil have mere Virkning. (?)

Efter de mange Aars Duale er det maaste umuligt at gøre noget for Ungdommen paa det danske Sprogomraade; thi forenloren Fjernhed har her i den Grad fortrængt dansk Kirkeliv og Aandsliv, at hvis Danebrog var Norm for Samfundslivet i Amerika var det i Sandhed sørgeligt. Et det umuligt at gøre Ungdomsarbejde paa vort tære Modersmaal, er det da ogsaa umuligt paa Engelsk? Menigheden har jo paataget sig Forpligtigelse overfor de saa omboende Amerikanere. Sørgeligt maa det vist kunne kaldes, naar Ungdommens, ogsaa Menighedens Ungdoms eneste "Opbyggelse" er Dansesalen og Billardstuen.

Til venlig saglig Overvejelse. Danebrog d. 21. Sept. 1906. Anton Thomsen. Christian B. Petersen.

En m. De to Mænd, der stiller ovenstaaende Opfordring, er os ukendte. Men at der gøres noget "for at samle Ungdommen", saa vel i Danebrog som andre Steder, det kan vi jo da godt tilfæmme. Men at der hidtil intet stulde være gjort fra Præstens og Menighedens Side for "Ungdommens Opbyggelse", det kan vi ikke andet end betovle. Og hvad D'Hr. Thomsen og Petersen saa ønsker gjort for Ungdommen, det faar vi jo intet at vide om, thi dette i og for sig "at samle Ungdommen" siger jo ikke meget, det kan synes baade i Ost og Vest. Men Menighed og Præst, som Opfordringen er fittet til, vil jo nok tage tilfærligt Hensyn til den.

Red.

Bøger.

Nr. 345. Missionsbudet. Aargang 1896. Udgiivet af den danske ev. luth. Kirke i Nordamerika. 1. og 2. Del i Omflag. Redfat fra 75c til 25c.
Nr. 346. Chr. Banpell: Planteriget's Historie, med 289 Træsnit, i Stolebind. Redfat fra \$1.75 til 75c.
Nr. 247. Luttin: Dyrregis Naturhistorie, med over 350 Afbildninger. Indbunden i Stolebind. Redfat fra \$1.20 til 50c.
Nr. 348. Ellinger: Lærebog i Fysik med mange Afbildninger og Opgaver. 3 Stolebind. Prisen er nedfat fra \$1.50 til 60c.
Nr. 349. Lutherist Folkebibliotek, 3 Bind. Til Rytte og Gavn for lutheriske Kirkefolk. 310 Sider.

Indb. i Shiringsbind. Redfat fra \$1.00 til 40c.
Nr. 350. Blandt Højstolef. Af A. Nordahl Petersen. Et Sommerbillede? Strækt indb. 240 Sider. Redfat fra \$2.20 til 75c.
Nr. 351. Ludvig Schrøder: Mennekkelfægtens Levedsløb fremfittet i Sammenheng. 261 Sider. Stærkt indb. Redfat fra \$1.60 til 70c.
Nr. 352. Det Daglige Brød. Fortælling fra den mørke By. Af Edo. Søderberg. 160 Sider. Stærkt indb. Redfat fra \$1.50 til 60c.
Nr. 353. Stærkt og Fri. Af George Eberad. En Bog for unge Mænd. Indb. i Shiringsbind, noget falmet. Redfat fra 50c til 25c.
Nr. 354. Alfred Ipsen: Digte i Flores og Blonfæst. Elegant Udgaave; noget falmet. Redfat fra \$1.30 til 50c.
Nr. 355. Aandelige Sange. Af Abnfeldt. Oversat fra Svensk til Dansk. Godtogs Udgaave. 322 Sider. Indb. Redfat fra 50c til 20c.
Nr. 356. Fra Dannevirke til Rosenvængel. Fortælling af Holm Hansen. 234 Sider. Meget stærkt indb. Redfat fra \$1.00 til 45c.
Nr. 357. En Egyptisk Kongedatter. Historisk Roman af George Ebers. 655 Sider. Stærkt indb. En meget værdifuld Bog. Redfat fra \$3.00 til \$1.20.
Nr. 358. Homo Sum. Roman af Georg Ebers. Fra Sinai-Bjerget's Egne. 404 Sider. Stærkt indbunden. Redfat fra \$2.50 til \$1.25.
Nr. 359. Sandinge Menighed. En Fortælling af Henrik Pontoppidan. 196 Sider. Stærkt indb. Redfat fra \$1.40 til 60c.
Nr. 360. Kroniker fra Kong Erik af Pommerns Tid. Af Carl Bernhardt. 288 Sider. Stærkt indb. Redfat fra \$1.00 til 50c.
Nr. 361. Singoalla. Et Profadigt med mange elegante Tegninger af Carl Larsen, oversat af Otto Brochsenius. 293 store Sider. Klart og stort Tryk. Stærkt indb. Redfat fra \$2.50 til \$1.20.
Nr. 362. History of Successful Scandinavians in America. I—II Vol. in one Binding, second Revised Edition of 1904. Reduced from \$5.00 to \$2.50.
Nr. 363. Forsøg til en kort Fortælling over Joh. Lab. Af Otto Møller. 348 Sider med specielle Tpper. Redfat fra \$2.65 til \$1.25. Smukt indb.
Nr. 364. Gamle Minder. Fortælling af Carl Bernhardt. 430 Sider. Stærkt indb. Redfat fra \$1.50 til 75c.
Nr. 365. Mørtten. Af Emile Zola. Fra Parislivet. 1. og 2. Bind. 736 Sider i alt. Stærkt indb. Redfat fra \$4.50 til \$1.90.
Nr. 366. Leo Tolstoj: I Kamp for Lyften. Livsbilleder. Oversat fra Rusisk af Om. Hansen. Med Forfatterens Portræt. Redfat fra \$2.50 til \$1.10.
Nr. 367. Leo Tolstoj: En Skildring af hans eget Liv gennem Barn-dom og Drengaar. 354 Sider. Stærkt indb. Redfat fra \$2.50 til \$1.10.
Nr. 368. Kate. En Fortælling af Forf. til Hjertefred. Paa Dansk ved F. Banditz. 252 Sider. Indb. i Shiringsbind. Redfat fra \$1.20 til 40c.
Nr. 369. Regnebog for Mellemklasser. Redfat fra 40c til 20c. Indholder Brøst og Regula de tri Opgave.

DANISH PUBL. HOUSE
BLAIR NEBR

Bøger for Børn.

Børnens Vildbibel. Udvalgt af Bibelens Fortællinger samt flere bibelske Sange og Digte ved Skolebestyrer, Kand. theol. Chr. Vredsdorff. Med omtrent 60 Illustrationer. 382 S. Størrelsen af Bogen 6 1/2 x 11 Tom. Prip \$2.00.
Bedstemoder. En Fortælling, særlig egnet til Oplæsning for Børn. 380 Sider, fint indb. Pris \$1.00.
Unge Helte. Fortælling fra Nordens Oldtid for Ungdommen. Ved S. I. Thyregod. Med mange Illustrationer. 121 Sider indbunden. Pris 60 Cents.
Disse Bøger er helt nye og faas fra Dan. Luth. Publ. House, Blair, Neb.